

1. Nějak zaléhá mi v uších,
to vítr do nich možná zabloudil
a tuším o čem zpívá
Už mě dávno nezkouší
učitelé školní
a dospělost mi bránu otevírá
S druhým pivem, první kuráží
trhám v teple zapuštěný kořen
Vratkou lodí plujem blamáží,
k čemu že byl mladý člověk stvořen?

2. Někdo sukni mámy pustí,
jiného z ní musí utrhnout,
je blázen kdo se brání
Přitom stačí trocha štěstí,
vítr aby začal správně dout
do plachet poznávání
Vzal jsem rozum pevně do dlaní,
pohládl a stiskl obě pěsti
Přítáh uzdu svému zpívání,
příliš moudra neposlouží ke cti

R: Tak se dívám, kolik věcí ve mně odkvétá
Takhle asi končí jaro mého života
Když dobré víno druhým douškem zachutná,
proč držet starý zvyk, je hloupostí ho pít po troškách

3. První láska už je pasé a druhá ta se doživotní zdá,
jak pevně tomu věřím
Je mi více nežli jasné, po čem toužím nemusí se stát,
tak raděj dvakrát měřím
Ve dvou se to vážně táhne líp, člověk si pak trochu více troufá
S deštěm v zádech půjdeme mnoho dní cestou, která navíc prudce stou
pá

R: Tak se dívám...